

на р. Коруча, между централната част и Клуцохор. Строителството на големия мост на р. Коруча занимава повече от 10 години общинските управления в града. Започва около 1888 г. и след много промени в проектите е завършено през 1900 г.

С указ № 19 от 1893 г. на княз Фердинанд минералните бани се отстъпват за вечно ползване на Сливенския градски общински съвет, който се задължава в срок от 3 години да ги хигиенизира и благоустрои. През следващата година Градският съвет взема следните решения: да се изпрати проба на водата за анализ на състава и свойствата ѝ в Париж и да се сключи заем от БНБ за необходимото преустройство. Гласува се кредит от 300 х. лева, който според плана, изработен от правителството, ще се използва за построяването на два големи басейна за къпане, 24 отделни вани и 150 стаи. Министерството на общинските сгради изпраща трима инженери, за да определят мястото, където ще бъдат построени къпалните.

На 14 декември 1898 г. се организира търг за отдаване на предприемач планирането на града и съставянето на генерален, нивелационен и регулационен план.

В началото на 1899 г. с общински средства се открива в Сливен професионален курс по копринено тъкачество.

На извънредно заседание на сливенския градски общински съвет, по време на втория мандат на Добри Бояджиев, на 15 май 1912 г. се приема "Правилник за абонатите на градските водопроводи" в Сливен. Всеки притежател на недвижим имот в Сливен, който използва вода от градските водопроводи се облага с такса. Таксите са различни за частните жилища, хотели, дюкяни, болници, аптеки. От такса за ползване на вода от уличните чешми се освобождават признатите от общинското управление бедни граждани. Водомерите се поставят за сметка на общинското управление.

Сливенското общинско управление отпуска 1000 лв. помощ за комитета "История на град Сливен".